

[A. C. D. Petersen.]

anvist farbare Veje til Mildnelse eller Afhjælpning af Krisen.

Den højtærede Finansminister var saa elskværdig i sin Forelæggelsestale at takke det konservative Folkeparti, fordi det ved Forelæggelsen af dets Kriselovforslag har vist sig imødekommende overfor det Princip, som den højtærede Finansminister vil følge, nemlig Udsættelse af Adragene for Statens Udlaan. Jeg er overmaade glad og næsten rørt over den Taknemmelighed, den højtærede Minister her viste overfor det konservative Folkeparti, men det bedrøvede mig en lille Smule, at den højtærede Minister alligevel syntes, at han havde været for elskværdig og derfor skyndte sig med, om jeg saa maa sige, at tage Glæden over, at man havde kunnet fremkalde Taknemmelighed paa et saa ophøjet Sted som hos Finansministeren, fra os. Den højtærede Finansminister siger, at det konservative Folkeparti skylder han dobbelt Taknemmelighed, fordi det i Løbet af det sidste Aar har skiftet Sind, er gaaet i sig selv, er kommet til Erkendelse, for, siger Finansministeren, jeg forelagde i Fjor et Lovforslag om Moratorium for Statshusmændene, og dette vilde det konservative Folkeparti ikke være med til. Jeg synes ikke, den højtærede Finansminister har Ret i dette. Fra det konservative Folkepartis Side udtalte man sin Betænkelighed ved at gaa med til dette Lovforslag, fordi man fandt, at man ikke ved en almindelig Lovparagraf kunde skabe en Regel, hvorefter de, der ikke rettidigt indbetalte de dem paahvilende Renter og Afdrag, kunde faa Udsættelse med saadan Betaling. Men det konservative Folkeparti var fuldt paa Niveau med Ministeren, naar det blev saaledes, at Ministeren selv kunde ordne den Sag i Kraft af en Finanslovsanmærkning. Jeg synes derfor ikke, Ministeren har Ret til at sige, at vi har skiftet Sind. Vi staar paa samme Standpunkt endnu, og hvis Ministeren kommer med Krav til det konservative Folkeparti om, at man ved en almindelig Lovbestemmelse skal tilsikre Rente- og Afdragsmoratorium for Statshusmændene, vil det konservative Folkepartis Stilling i denne Sag være akkurat den samme nu som i Fjor, men Sagen er jo nu ordnet, og jeg synes, den er ordnet nok saa betryggende, idet den efter vor Anvisning er blevet ordnet saaledes, at Finansministeren selv undersøger de indkommende Andragender om Udsættelse af Rente- og Afdragsbetaling, og naar Finansministeren i det enkelte Tilfælde finder Udsættelse forsvaerlig, benytter han den ham givne Be-

myndigelse til at tilstaa Udsættelse. Det maa være den bedste Ordning af den Sag, at Finansministeren selv træffer Afgørelsen og derfor naturligvis ogsaa selv bærer Ansvaret for den. Men helt bortset herfra synes jeg ikke, at den højtærede Finansminister har Ret i at drage nogen Parallel mellem disse to Bestemmelser, der her er Tale om; Udsættelse af Rente- og Afdragsbetalinger for Statshusmændene kan ikke sidestilles med det, som foreslaas i § 4. § 4 er jo en Bestemmelse, der angaar de saakaldte Driftslaaneforeninger. Disse Driftslaaneforeninger er jo for det mindre Landbrugs Vedkommende baseret paa Tegning af en Reservefond, hvad der byder en meget væsentlig Garanti med Hensyn til Tab for Staten, og for de større Landbrugsjendommers Vedkommende baseret paa et solidarisk Ansvar, saaledes at hvis en Laantager ikke kan betale, skal de andre hjælpes ad med at betale, medens Statshuslaanene kun dækkes af de stipulerede $4\frac{1}{2}$ pCt. af de udlaante Midler. Der er jo en meget stor Forskel paa at nedsætte Renten for en stipuleret Statsydelse, hvorfor der ingen Garanti er, og at nedsætte den for en Ydelse, hvorfor der foreligger Kautionsforpligtelse eller en Reservefond som Dækning. Derfor synes jeg, at den højtærede Minister ikke skulde have taget denne smukke Taknemmelighedsfølelse overfor det konservative Folkeparti i sig igen, men have ladet det staa, som det var: en Anerkendelse af, at vi fra vor Side havde gjort et lille Skridt til at mildne Vilkaarene for dem, der var vanskeligt stillede.

Jeg skal ikke komme nærmere ind paa de enkelte Spørgsmaal. Jeg er enig med den ærede foregaaende Taler, det ærede Medlem Hr. Pinholt, i, at det er rigtigt at faa nedsat et Udvalg om denne Sag til at se Paragrafferne igennem. Det behøver kun at blive en kort Udvalgsbehandling, og jeg skal tilsige den højtærede Minister mit Partis Velvillie til at udforme disse Paragraffer saaledes, at det kan blive en Lov, der kan virke efter den Hensigt, som den højtærede Minister har haft.

Holdgaard: Som allerede nævnt er det foreliggende Lovforslag let overskueligt, og da det nu tilmed er antydet, at man vil have det henvist til et Udvalg, er der ikke nogen Anledning til at fremsætte ret mange Bemærkninger.

Jeg skal kun sige, at jeg paa mit Partis Vegne kan anbefale, at der gives Ministeren den Bemyndigelse, som den højtærede Finansminister her søger, til at nedsætte Ren-